

நான்

உளவியல் சஞ்சிகை

மு
க
ங்
கொ
டு
த்
த
ல்

மலர் , 27

இதழ் 6

கார்த்திகை - மார்கழி 2002

உள்ளியல் அஞ்சலகம்.....

ஆசிரியர் அறப்புகள்

உறுத்தி, திருவள்ளூர் உயர்நிலைப்பள்ளி
 முன்புகொடுத்தல்
 நீர்ப்பயிற்சி அறப்புகள்
 சேர்க்கைகள்
 அறிவை அழைப்புகள்
 ஆய்வுக்கட்டுப்பாட்டு அறிக்கைகள்
 மலர்நிலை அறிக்கைகள் அல்லது அறிக்கைகள்
 அறிக்கைகள்
 அறிக்கைகள் - 94
 அறிக்கை முன்புகொடுத்தல் தகவல்கள்
 தகவல்கள் தகவல்கள் முன்புகொடுத்தல்
 அறிக்கை அறிக்கை

ஆசிரியர் அறப்புகள்
 மலர்: 27
 மலர்: 27
 மலர்: 27

ஆசிரியர் அறப்புகள்
 மலர்: 27
 மலர்: 27
 மலர்: 27

ஆசிரியர் அறப்புகள்
 மலர்: 27
 மலர்: 27
 மலர்: 27

ஆசிரியர் அறப்புகள்
 மலர்: 27
 மலர்: 27
 மலர்: 27

ஆசிரியர் அறப்புகள்
 மலர்: 27
 மலர்: 27
 மலர்: 27

"NAAN"
 Tamil Psychological Magazine
 De Mazenod Scholasticate,
 Columbuturai, Jaffna,
 Sri Lanka.
 Tel & Fax 021 - 2721

உள்ளியல் அஞ்சலகம்
 உயர்நிலைப்பள்ளி
 மலர்: 27

ஆசிரியர் அறப்புகள்

வாசக அறிக்கைகளுக்கு அணங்கம்.
 "முன்புகொடுத்தல்" மலர் வாழ்வின் சகல அம்சங்களிலும்
 கையாள்பதும் ஒரு முறை எனலாம். புதிய விட்டங்களை வகுத்து
 அவற்றை முன்புகொடுத்தல், தேர்வுகளை வெற்றிபெறும்
 நம்பிக்கையுடன் எதிர்கொள்வதும், மலர் தெரிவுகளை நல்ல
 முறையில் முன்புகொடுத்தல், தொய்ந்த விட்டங்கள் அவற்றைக் கட்டி
 பாற்றுவதற்கும், மலர் உறுதியை ஆரோக்கியமாக அனுப்பித்து
 அதில் வரையும், தக்கவைக்கவும் இவற்றிற்கு மேலாக அன்றாட
 வாழ்வின் வெற்றிகளை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொள்வது போல
 தேர்வுகளைப் பற்றி இப்புகளையும் அவற்றிற்கு சுவை
 சுவாசங்களையும் நம்பிக்கையுடன் சந்திக்கவும் முன்புகொடுத்தல்
 அவசியமாகின்றது.

நாம் எல்லோரும் எப்படியும் வாழ்ந்து விடலாம் என்ற
 நிலைப்பாட்டில் இருந்த விடலாம். ஆனால் இப்படித்தான் வாழ
 வேண்டுமென்று அன்று முறையை "முன்புகொடுத்தல்" நமக்குக்
 கற்பிக்கின்றது. வாழ்வின் முதுமையும் நீண்டவும் கைகு ஒருவர்
 கையாளும் முறையில்தான் இருக்கின்றதென்று உளவுபலான
 சிந்திப்பார். வாழ்வின் பல்வேறு அம்சங்களை அடர்த்தியுடன்
 பார்த்தால், சமீபத்தில் தள்ளிவிட்டு அவற்றை இயல்பாக
 ஏற்றுக்கொள்வதும் முன்புகொடுத்தல் மலர்வை வளர்ப்படுத்தலின்
 மூலம் மலர்வின் காலங்களும் மக்களின் நெருக்கடிகளும்
 நிகழ்ந்து நாம் அறிக்கைப்படுத்தல் காலங்களாக அமைந்து
 வீடுவது என்றும் எந்த சமீபத்தில் மலர்வின் முன்புகொடுக்க நாம்
 முன்புகொடுக்கவேண்டும், அறிக்கை உறுதியாகப்படவில்லை
 என்பதும், குணமுடனும் உறுதியான மனத்தினுடன் சுவை
 நம்பிக்கையுடனும், வாழ்வுக்கும், அறிக்கை தெரிவுகளுக்கும்
 முன்புகொடுக்கும் போது வெற்றி நமக்குக் கிடைக்கும்.

"முன்புகொடுத்தல்" மலர் அறிக்கை சிந்தனைகளையும்,
 ஆய்வுகளையும் இவ்வீதழ் கமந்து வருகின்றது. படித்து
 முன்புகொடுக்கப்படுகிறது. நமது திண்ணர் கருத்துக்களை
 பதிவுப்படுத்துவது நமது எதிர்பார்ப்பு கூட. படிப்புகள் -
 உணர்வுகளையும் படிக்கத் தூண்டுகள்.

உறுதியான வாழ்வுகளை உறுதிப்படுத்தும் ம. என். தி. சந்திரன் அ. அ. தி.

உறங்கு நிலையிலா உங்கள் மனம்?

V. P. தனோந்திரன்

சமுதாயவியல் சிறப்புப் பேராசிரியர்

மாநாட்டினிஸ்திரிபுலிபுத்தூர்.

எந்தவளவுக்கு ஒரு மனிதன் சீந்திக்கின்றானோ, அந்தளவுக்கு அவனால் படைப்பற்றலையும் புத்தாக்கத்திறனையும் முன்செய்யும் முடிவிலிருந்து.

நாம் முன்பொருவரும் மிகவும் சிறப்பாக சீந்திக்கின்ற மூலையுடன்தான் சிறந்தீடுக்கின்றோம். செயற்படவும் - வளர்ச்சி பெறவும் வாழ்வை முன்னெடுத்து செல்வதும் - அதனால் வருகின்ற சவால்களுக்கு இலகுவாக முகம் கொடுத்து தீவிர காரணவும் மூலகம் உதவுகின்றது. ஆனால் அதனை சிறந்த முறையில் பயன்படுத்துவதால் இருப்பதனால் நமது எல்லையற்ற ஆற்றல்கள் உறங்கு நிலையில் இருந்து அழிந்து போயினால்.

உலகத்திலேயே மிகச்சிறந்த மூலகம் ஒன்றான பெற்றிருந்ததாக கருதப்படும் ஆல்பர் ஐன்ஸ்டீன் மூலையின் பத்தில் இரண்டு பகுதியினையே ஒருசமனித திறமையினையுடைய நாம் பயன்படுத்துகின்றோம் என்று சொல்லுகின்றார். மிகச்சிறந்த திறமைகளை நாம் சீந்திக்கொள்ளும் முடிவால் வெளிப்படுத்த முடியாமல் போயின்றது. இதற்கு முக்கிய காரணங்களாக அமைவது குழந்தையின் குழலின் நாககமும், உருவாக்கத்தில் முற்படுத்திய பாதிப்புக்களுமே ஆகும்.

"மனிதன் பிறக்கும் போது ஒரு வெற்று உயிரியாகவே பிறக்கின்றான். மனிதனது மனம் பிறக்கும்போது வெற்றுப்பலகை யாகும். பின்னர்தான் மனத்தில் பதிவுகள் உருவாகின்றன". என்று அரண்மேயின் கூறுவார். இவரின் திக்கருந்துக்கு ஏற்ப ஒரு மனிதன் பிறக்கும்போது மிகவும் தூய்மைபடவே பிறக்கின்றான். அத்துடன் எல்லையற்ற ஆற்றல்களுடனும் - அழிவுக்கிரமமும் பிறக்கின்றான்.

எல்லாம் - அந்தக்குழந்தை உடனுக்குடன் தன்னைச் சுற்றி இருக்கின்ற சுற்றுப்புற சூழலின் தாக்கத்துக்கும், தூண்டலுக்கும் உள்மனத்தோடங்குகின்றது. அதாவது பார்க்கின்ற கயிசிகள், கேட்கின்ற சத்தங்கள், நுகர்வியல் வாசனைகள், மற்றும் உணர்வுகள்

அத்தனைபுறம் அக்குழந்தையின் அடிமனத்தில் நினைவுகளாக படபட கொண்டுவிடுகின்றன. அவ்வாறு அடிமனத்தில் படபட நினைவுகள் பெறானதா? மறைபுறமாதா? என்பதை பொறுத்துத்தான் குழந்தையின் சிந்தனை சக்தியும் அமைகின்றது.

மனோதத்துவ நிபுணர்கள் ஆய்வின் வழியாக வெள்ளு கின்றார்கள், "குழந்தைகள் ஐந்து வயதுக்குள் தான் தங்களுடைய ஆதாரத்திறமைகளை வளர்த்துக்கொள்ள முடியும்" என்று. அதற்குப் பின்னர் அவர்களுடைய படைப்பாற்றல் திறன் மிகவும் குறைந்து செல்கின்றது. இதன் காரணத்தை அறியாத ஐன் கார்மன்ஸ், "சமுதாயம் தன்னுடைய பழக்க வழக்கங்களுக்கும், நடைமுறை களுக்கும் குழந்தைகளை உட்படுத்த வேண்டும் என்று அவர்களை நிர்ப்பந்திப்பதே இதற்கு காரணம்" என்பதார்.

எவ்வளவு சமூக விழுமியங்கள், மூலமாயின்கள், மரபாற்றல் விதியுடைய, பெரியவர்களின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப நடக்க தியுட்பதில் கம்படுவது போன்ற எல்லாவித பேர்ந்து ஒரு குழந்தையின் ஆற்றலில், நடத்தையில் மரபுநல்களை ஏற்படுத்தி தாக்கத்தை உண்டு பண்ணுகின்றன. இதுதான் ஆல்பர் ஐன்ஸ்டீன் சொல்லும் ஒரு சகலதிறமைமையினத்தான் நாம் பயன்படுத்துகின்றோம் என்பதற்குக் காரணம் ஆகும்.

கயதேடலுக்காய் எதிர்ப்போள்!

"எண்ணம் போல் என் பின்னை எழ வேண்டும்"
 "என்ற சிந்தனைகளை வேண்டிடுக்க வேண்டும்"
 "என்ற விருப்பங்களுக்கு திரைக்கி போட வேண்டும்"
 "எங்கட பரமமாயை கடைக்கக்க வேண்டும்"

இந்தகய நோக்கியேயே பெற்றோர் பின்னைகளை வளர்ப்பதனால். பின்னைகளின் தேவை அதிகமாகிவினால் எழும் கேள்விகளுக்கு, தகுந்த பதில் அளிக்கும் முறையிலிருந்து வளர்ந்து, அத்தான் தாமது சொற்படி தடுத்துக்கொள்ளும் பள்ளைகளுக்கு, பரிசுப் பொருட்களும், பாராட்டும் கொடுத்து வளர்க்கும்போது, பின்னைகள் அதனையே தமது அடிமனத்தில் உருவாக்கி, வர்த்தம் பரிமாறல், தமது நடத்தையினால் வெளிப்படுத்துகின்றார்கள்.

தமது குழந்தைகள் மீது மிகுந்த பாபம் கொண்டிருக்கின்றோம் என்பதை வெளிக்காட்டும் பெற்றோர் கூட, பாபம் என்ற நிலையில் குழந்தைகளின் கம்பமுயற்சிக்கும், கய சிந்தனை சக்திக்கும்

கட்டுப்பாடு வித்தகுது எப்பொழுது செய்ய வேண்டும், எப்படி செய்ய வேண்டும், என்ன செய்ய வேண்டும், எவ்வாறு செய்வது என்பது குறித்து செய்வார்கள்.

இதனால் பெற்றோர் உயர்மனப்பொருளாகவே தங்கனில் தங்கி வாழ விரும்புகிறார்கள். இச்செயற்பாடுகள் எல்லாம் கடினமாக இருக்கின்றன. இவை ஆற்றலாகிய பதிந்து “பெற்றோரின் பழக்கம் உருவாகும் மட்டுமே” என்ற முறையிலேயே செயல்படுத்தி, வாழ்வை முன்னெடுத்துச் செல்லவும், அதனால் வந்தகின்ற சலுகைகளை எதிர்கொள்ளவும் முடியாமல் அந்தர்க்கின்றார்கள்.

ஏன் ? எதற்கு ? எப்படி ?

“எண்ணென்றதால் புதுசு புதுசாக ஆராய்ச்சி செய்து கண்டுபிடிக்கிறார்களோ பெரியாதி”

“கனித்ததுறையில் அளிர் பெரிய மண்டலம்”

“இருவரையும் காலமும் எவ்வாறும் தீர்க்க முடியாத பிரச்சனையை, இப்ப இவர தீர்த்தட்டர் நானே உண்மையிலே திறமைமால்தான்”

“அந்த கருத்தரங்கில், என்ன மாதிரி எவ்வாறு உதாரணங்கள் மூலம் பெரிய விடயங்களுக்கும் விளம்பப்படுகின்றார் மாதிரியே”

“செயலிழந்து போன இந்த நிறுவனத்தில், இப்ப தலைமை வகிப்பவர் புதுபுது காரியங்களை முன்னெடுத்துச் செல்கின்றார்”

இவ்வாறு எண்ணும் குற்றியல்புகளை பார்த்து நிரலரை சாஸிகள், வெற்றி பெற்றவர்கள் சாதனை பல தத்துவங்கள் என்று புதுபுது பேசி, இவை எழுந்து கிடைக்கவில்லையே, என்று கூறி, அவர்கள் அறிவித்துள்ள பிழைகளை எங்கின்ற முடிவுகளை அந்தும், எவ்வாறு விதிப்பது என்று அந்த அறிவுமட்டுமே இல்லை என்ற ஆறுதலையும் சொல்லிக் கொள்ளுகின்றோம். இதன் சாட்டாக, சாதாரணம் பார்த்து முற்படுகின்றோம். இவை அறிவுமட்டுமே விளைந்தவை அல்ல; மாறாக திறமைமால்தான் தமது ஆற்றலை அறிந்து எதைமும் தூரநோக்குடன் சிந்தித்து, வித்திகையாக நோக்கி அற்றலாக காரணகாரியத்தை பேருவாராக இருந்ததுமே. தமது வாழ்வை முன்னெடுத்து அடைவான்படுகிறார் கொண்டார்கள்.

எழுது நடைமுறை வாழ்க்கையில் நீங்கள் ஒவ்வொரு நிகழ்வும் ஏதோ ஒரு காரணகாரியத்தினால் தலை திகழ்கின்றது. ஆனால் அவற்றைப் புரிந்துகொள்ள நாம் முயற்சிப்பது இல்லை ஏன்? எதற்கு ? எப்படி? என்ற கேள்விகளைக்கேட்டு சிந்திக்கின்ற போது அதற்கான அர்த்தம் புரிய முடியும். இவற்றைச் செய்ய நாம் தவறி விடுகின்றோம். இதனால் புதிய படைப்புகளைச் செய்ய முடியாது இருக்கின்றது. இவ்வளவில் நாம் பார்த்துக் கொள்ளும் அந்தனை பொருட்களும் யாரோ ஒருவரின் சிந்தனையில் தோன்றி உருவானவை தான். ஆகவே எம்மால் ஏன் புதிய படைப்புகளைச் செய்ய முடியாது இருக்கின்றது? நாம் முயற்சிப்பதில்லை, எழுது சிந்தனைகளை பிரயோகிக்காது ஆற்றலை உருவக கலைத்துள்ளோம் என்பதே காரணமாகும்.

வழமையாக நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளை, மேலே உள்ள பொருட்கள் கீழே விழுவது, இறங்கிவந்து பெர் ஐனாக் நியூட்டனின் சிந்தனையில் கீழே விழக்க ஆப்பிள் ஏன் மேலே போகக் கூடாது? என்ற கேள்வி எழுந்தது, அதற்கான காரணகாரிய தொடர்மை ஆராய்ந்து, புலியிப்பி விதியை கண்டுபிடித்தார். இதைப்போல நாமும் எழுது சிந்தனையில் நடக்கின்ற நடவடிக்கைகளை அவதானித்து ஏன் ? எதற்கு ? எப்படி? என்ற கேள்விகள் மூலம் அர்த்தம் கண்டு வாழ்வை முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டும்.

சிந்தனையில் மாற்றம் கொள்ளு

வாழ்க்கையில் ஒரு நிலை வளர்ச்சி அடைந்ததும் அடுத்தகட்ட வளர்ச்சி என்ன, என்ற திட்டமிடுதல்தான், உயர்ந்த வாழ்வை நோக்கி நகர்த்தல்கு அடையாளமாகும். இதற்குப் புதிய சிந்தனைகளை உருவாக்கி, கடி வளர்ச்சி அடைந்தால் முன்னேறுவதை யாராவும் தடைசெய்ய விடக்கூடாது. காலம் சரியில்லை என்று காலத்தைத் தாமதப்படுத்துவது முன்னேறுவதற்குரிய திறமை உருவாக்கி வாழ்வை எதிர்கொள்ளும் ஆற்றல்.

“அடிச்சான் கொயி மாதிரி அலைவதும் ஒரே மாதிரி சிறுமித்தால் எழிலும் வளர்ச்சி இல்லை” என்றாக்கிரிந். ஆகவே நாம் எதையும் தூரநோக்குடன், அகன்ற பார்வைபுடன் சிந்தித்து வாழ்விற்கு முன்பெடுக்க முயலவேண்டும்.

பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள், சமூகத்தலைவர்கள் ஆகியோரின் சொல்லாக்கும் எம்மீது அதிகமாக இருக்கின்றது. அதாவது அவர்கள் எப்படிச் சிந்திக்கின்றார்களோ அதுன்படி நாமும் சிந்தித்து ஒத்தம் போக வேண்டும். அல்லாவிடில் தடைமையும், சமூகத்தில் காலத

பெயரும் வந்துசேரும். இதைநேரம் புத்தாக்கத்திற்கான முன்மொழிக்கின்ற வழிகாட்டிகளும் இருக்கவேண்டியகின்றார்கள். இவர்கள் ஒப்பீட்டளவில் மிகக் குறைவாகவே இருக்கின்றனர். எமது நடை உடையவையினையில் கூட நாம் சயமாகச் சிந்தித்து செயற்படாமல் மற்றவர் போல் பிரதி பண்ணுகின்றோம்.

இவற்றின் விளைவால் குடும்ப சமூக சமய பொருளாதார தொழில் வாழ்வில் நாம் எமது பொறுப்புக்களைச் சரிவர முகம் கொடுக்க முடியாது அற்றாக்கம் நிலை உருவாகின்றது. அத்தான் பிரச்சனைகளைவிடக் குறைவாக அலசி ஆராய்ந்து தீர்வு காணுவதை விடுத்து மேலோட்டமாக தீர்வு காண்பதும், நேரான வழியில் முன்னேறாமல் குறுக்குவழியில் முன்னேறுவதும், தலைமையினை பொறுப்புக்களை ஆக்கபூர்வமாகச் செய்து முடிக்காத சீரழிப்பதும் மற்றவர்களின் நற்கருத்துக்களை ஏற்க மறுப்பதும், எமது உருவாக்கத்திலும் - உருவாக்குவதிலும் ஏற்படும் குறைபாடும்.

எனவே "என்னால் முடியும், நான் என் ஆற்றல், திறமைகளை அறிந்துகொள். எந்த இடத்திலும் செயல்படுத்தத் தயங்காமல் உன் எவக்துணியிடன் செயற்படுவனே நன்னை வெளிப்படுத்தி தலைமைகளை ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றான்" என்பது எழுத்தாளரும், உடையவக்துணையாளருமான கோகிலாமிகேந்திரன். இவரின் இக்கருத்துக்கு ஏற்ப நாம் எமது திறமைகளை அறிந்து எம்மை அடையாளப்படுத்தி, நல்ல தலைமைகளை ஏற்றுக் கொண்டு நற்சமூகம் மறை ஆக்கபூர்வ சிந்தனைகளை ஆற்றுவதில் உருவாக்கி வழங்குவ முகம் கொடுப்போம்.

"நான்" கார்த்திகை 2002

புலகாங்கிதக்துள் அறிவுவியலின் "நான்" வெண்புதுவிருவக்துள்

2003 சமூக - நான்	உடையவக்துணை (Self Control)
2004 சமூகவியல் - சிந்தனை	விளாதுதக்துணை
2005 சமூகவியல் - சமூக	இடையக்துணை (Adjustment)
2006 சமூக - சமூகவியல்	நிறைவு (Satisfaction)
2007 சமூக - சமூக	விளாதுதக்துணை
2008 கார்த்திகை - மார்ச்சு	பயிற்னைக்துணை (Resilience)

முகாங்கிசாருத்தல்

Fr. வறுகல் வெண்புதுவிருவக்துள் C.M.F.
B.A (Phil) Dip. in Counselling (Kent)

என்பு. முகாங்கிசாருக்காயின்கின்றேன்... என்ற பாயம் என்னை வாட்டுகின்றது. ஒருவரின் உணர்ச்சியிலும் எழும்புகின்ற வேல். இது கேள்வியை கேட்கும்போது பல உணர்வுகளால் ஒருவர் அலைக்கக்கொண்டிருக்கிறார். இவைகள் எல்லாவற்றையும் விட சமாளித்து சமூகத்திற்கு நான் முகம் கொடுக்க வேண்டுகிறேன்! இது பலர் அன்புடன் கேட்டிரு ஒரு சாதாரண கேள்வியாக அமைந்தாலும் இதன் உடையபல் சிந்தனை களைகளைத்தான் ஒன்வொருவரும் அறிந்து கொள்ளத்தொடங்குகின்றார்கள் - என்ன இன்று வரும் நானா நன்றாய் தொடங்கி விடுகிறேன்? இதுவும் கேட்கின்றேன்! என்ன விளைவாக நட்டிக்கொடுக்க வேண்டுகின்றார்கள். இதை உணர்வாக விடைகாண வேண்டுகின்றோம். நம் சிந்தனையின் ஒப்புக்கொண்டிருக்கும் உலகோடு சேர்ந்து நமது ஒடி விடாமல் சிந்தனை சிந்தி என்னைவே முன் கொள்ள வேண்டுகிறேன்

முதலாவதாக - எப்படி முகம் கொடுக்க வேண்டுகின்றேன் என்கின்ற விழிப்புணர்வு எனக்குள் இருக்க வேண்டும் ஒரு சிந்தனையைய எதிர்கொள்ளும்போது அந்த பிரச்சனை உண்மையானவ எனக்குள் இருக்கிறதென்று (உடம்) உற்று நண்போடு பழகிய ஒருவர் வாய்த்தகராடி ஏற்படாதல் உமது சாடுகிறது. அன்றால் இதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. என்னால் ஒரு மணி மேல்கூட அறியாத போயல் இருக்க முடியவில்லை நானா பங்களைக்கொடுத்தவர்க்கு வரப்போகிறார். எப்படி முகம் கொடுக்கப்போகின்றேன் என்ற பாயம் என்னைப்பற்றி தவறாக நினைக்க வேண்டுகின்றேன் எனது நண்பர். என்னை எனக்குள் நன்றாகக் கொள்ள வேண்டுகின்றேன் என்ற பாய உணர்வுபோய்து உமது விழிப்பு இவம் சேர்ந்து கொண்டு பிரச்சனையின் மையப்பொருளை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்

இரண்டாவதாக - சிந்தனையின்மீது உணர்வு தெளிந்த கொண்டவர் இதனால் உணர்வான சமூகம் என்று உறுதிபடுத்தி அதற்கென்று விடுவது அன்றால் முடிய வேண்டும். இது ஒரு சிந்தனை நம் மறை சிந்தனையைய இவம் சேர்ந்து கொண்டு முன்மொழிந்து கொள்ளும் இதனால் சாதாரண பிரச்சனைக்கு அதிவிரமம் என்று உணர்வுகொண்டு அதற்கு முகம் கொடுத்து விடுவது முடியவேண்டும்

இவ்வாறாக ஒரு மனிதனுடைய வாழ்வில் பிரச்சினைகள் வரும்போது நாம் ஏன் என்ற கேள்வியை கேட்க வேண்டும். அவ்வாறு நாம் ஏன் என்ற கேள்வியை கேட்டும் போது நாம் ஒரு வகையில் பிரச்சினைக்கு முகம் கொடுத்து தீர்வு காணக்கூடியதாக இருக்கும். இவ்வாறு ஒருவன்/ள் ஏன் என்ற கேள்வியை கேளாது தொடர்ந்தும் அந்த பிரச்சினைக்குள்ளே இருந்து அவற்றின் வாழ்வாங்காங்கில்லாகில் அவர் நல்லுடைய, இலக்கை அடையும் வரை ஒரு சங்கடத்திற்கிடமான, கவலைக்கிடமான ஓர் நிலையை தன் வாழ்வில் சந்தித்துக் கொண்டே இருப்பான்/ள்

ஒரு தனிநபருடைய தேவைகளும், தான் வாழ்கின்ற சமூகத்தினுடைய தேவைகளும் ஒத்துக் போகாதவிடத்து அந்தப் பிரச்சினைகளை சந்திக்கின்றார். ஒவ்வொரு மனிதனும் வாழ்க்கையில் தான் உயர்ந்த இலட்சியங்களை கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை கொண்டிருக்கின்றபடியால், அவன்/ள் சாதாரணமான, நிஜமான, நிலையான உலகை சந்திக்கின்ற போதும் இவ்வாறான பிரச்சினைகள் ஒரு மனிதனுடைய வாழ்வில் எழுகின்றன. சாதாரணமாக வசந்தா பெருந்து குளிரூட்டப்பட்டதாக இருக்க வேண்டுமென்றும், வசதியுள்ளதாகவும் இருக்க வேண்டுமென்றும் எதிர்பார்த்திருக்கலாம். இது வசந்தாவிலுடைய உயர்ந்த எதிர்பார்ப்பாக இருக்கின்றது. இந்த எதிர்பார்ப்பு சாதாரண உலக வாழ்க்கையை சந்திக்கின்ற போது அவன் வாழ்க்கையில் பிரச்சினைகள் வருவதைப் பார்த்தோம். எனவே இந்த உண்மையான உலகில் ஒருவர் வாழும்போது தான் சந்திக்கின்ற பிரச்சினைகளுக்கு முயல் கொடுத்து வாழ வேண்டியவராக உள்ளார். அவ்வாறு அவர் வாழாது இருந்தால், ஏமாற்றங்கள், பிரச்சினைகள் நிறைந்த ஓர் உலக கட்டமைப்புக்குள் வாழ வேண்டி நேரிடும். எனவே ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் வாழ்க்கையை முன்னெடுக்க பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுத்து வாழ வேண்டும்.

எனவே பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுப்பதென்றால் உடனே எழுந்து பிரச்சினைகளுக்கு எதிராக எதிர்ப்படை

போடுவதில்ல. மாறாக தன் ஆற்றலை, திறமைகளை, அறிவைப் பயன்படுத்தி முகம் கொடுக்க வேண்டும். முதலில் தனது வாழ்க்கையில் தடைக்கல்லாக, பிரச்சினையாக இருக்கும் சந்தர்ப்பங்களை அல்லது நபர்களை இளைக்கண்டு, அந்த சந்தர்ப்பங்களுக்கு, நபர்களுக்கு நாம் கொடுக்கும் சாதகமான உணர்ச்சிவசப்பட்ட பதிலைக் குறைத்து, எமது விருப்பம்/நம்பிக்கையை தெரிவிப்பதன் மூலம் பிரச்சினைக்கு முகம் கொடுக்க முடியும். மேலும் என்னுடைய திறமைகள், ஆற்றல்கள், நடத்தைகளை எனக்கு ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சினைவுடன் தொடர்புபடுத்தி ஆராயும் போது, எந்த விதத்தில் எமது திறமைகள் ஆற்றல்களைக் கொண்டு வெற்றி கொள்ள முடியும் என்ற மனவறுதி சினைக்கின்றது. மேலும் பல பிரச்சினைகளுடாக தன் வாழ்க்கையில் வெற்றி கண்ட ஒருவருடைய வாழ்க்கைபுள் எங்களது வாழ்க்கையை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது நாம் என்ன விதத்தில் வித்தியாசப்படுகின்றோம் என்ற உண்மை எங்களுக்கு தெரியவரும். இந்த உண்மையினூடாக சில மாற்றங்களைச் சம்மை எட்டும் போது அவை எமக்கு மனத்துணியை தரும். இந்த மனவறுதி, மனத்துணியுடன் நாம் பிரச்சினைக்கு முகம் கொடுக்க முடியும். மேலும் ஒவ்வொரு மனிதனுடைய வாழ்க்கையிலும் தோல்விகள் சகலம் என்ற உண்மையை உணர்ந்தால், உண்மையிலேயே இவ்வாறான ஒரு ஏற்றம்/கொள்ளும் தன்மை பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்கு வழிவகுக்கும். இறுதியாக என்னை மிகவும் துன்பத்திற்கு, குழப்பத்திற்கு, உன்னாக்குகின்ற அல்லது என் வாழ்க்கைக்கு தடைபடக் கூடும் சந்தர்ப்பங்களை, பிரச்சினைகளை கண்ணிந்து அவற்றை ஒரு நம்பிக்கைக்குரியவரிடமோ அல்லது ஓர் உளவியல் ஆலோசகரிடமோ பகிர்ந்து அவர் வழிகாட்டலில் வாழும் போது உண்மையிலேயே வாழ்க்கையில் ஏற்படும் எல்லாப் பிரச்சினைகளுக்கும் முகம் கொடுக்க முடியும்.

இந்தப் பிள்ளை உதவாது. இவவுக்கு பிரசிக்கின்ற துள்ளையினால் என்று பிள்ளைகளை குறை கூறுகின்றோம். பிள்ளைகளுடைய அம், புற பிள்ளைகளை உற்று நோக்க வேண்டும். அவர்களின் ஆளுமைகளை உண்கமற்ற வாய்நாடுகளால் சீதைக்கக் கூடாது. பிள்ளைகள் மீது சில எதிர்பார்ப்புக்களை வைத்திருப்பது அபாயம்தான். ஆனால் அது நிறைவேறாத போது அவர்களை நுண்ணுத்தவோ பிள்ளைகளின் சுய மதிப்பீடுகளை குறைத்து பேசுவோ கூடாது. பிள்ளைகளை நேரம் ஒதுக்க ஆரோக்கியமான முறையில் கவனத்து அவர்களின் மன உணர்ச்சல், நெருக்கத்தை, கலந்துகளை ஆர்ப்ப வேண்டும்.

மேலி: ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் தனிப்பட்ட திறமைகள், ஆற்றல்கள் வென்றவை சூழல்களில் இருந்தாலும், எதிர்க்காலம் அல்லது அழகுபெற்றவா எதிர்பார்ப்பும், பெற்றோரின் எதிர்பார்ப்பும் உட்கொள்ள வேண்டும். சில பிள்ளைகளை உண்கமற்ற அடிக்கடி உத்தித் தள்ளுவதால் சிறந்த உட்கொள்ள தரத்திற்கு கொண்டு வரலாம் என்பது சிலர் அறியாமல். இதற்கு உட்கொள்ள தரத்தா உள்ள!

மேலி: எல்லா சிறுவர்களையும் ஒரே அச்சிலே போட்டுப் பார்க்கக் கூடாது. சங்களுடைய கற்றல் முறைகளில் நாங்கள் மாற்றத்தாகக் கொண்டு வருவோம். பிள்ளைகளின் முறைகளைத் தவறாமல் அறிக்குவது கற்றல் முறையில், அது ஒரு தீர்மானம் என்றால் சொல்வேன். பிள்ளைகளை உண்கமற்று அவர்கள் தவறாக கண்டு பிடித்த விடயங்களைக் துடிக்க கொடுத்து அவர்களுடைய மறைந்த ஆற்றல்களை வெளிக் கொணர்வதுதான் கல்வியின் நோக்கு. பிள்ளைகளை மையப்படுத்திய கல்விதான் பெற்றோர்க்கும் என்பது மறைந்த கருத்து. உதாரணமாக இன்றைய காலத்தில் இல்தாம் ஆண்டு பிள்ளையிடம் உயர்வு வகுப்பு பிள்ளையிடம் தராததை எதிர்பார்க்கின்றோம். இன்று சிலர் பிள்ளைகள் வெட்டுப்புள்ளிகளைப்பற்றியே கதைக்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள். அத்தோடு இன்று கல்வியிலே

போட்டி, அளவுக்கடிகளை நன்றாகப் பிள்ளைகளிடம் எதிர்பார்க்கின்றோம். இல்தாம் ஆண்டு புலமைப்பரிசில் பரிசாக எடுத்தும் பிள்ளையிடம் பெற்றோர் O.I., A.I.க்கு உரிய படிப்பை எதிர்பார்க்கின்றார்கள். தங்களுடைய பிள்ளைகள் வாய் பண்ணினால், அல்லது பத்திரிகையின் பெயர் வந்தால் தங்கள் பிள்ளைகள் மேதைகளென சில பெற்றோர்கள் நினைக்கின்றனர். அழகுபெற்ற சீறியிள்ளைகளை 11மணிவரை நித்திரைவிழித்துப் படிக்கக் கூடாமல் படுத்துகிறார்கள். ஆதலால்தான் பிள்ளை வளர்ப்பு முறையும், கல்வியுட்கும் முறையும் வெறும் சீத்திரங்களைக் கற்றுப்பெறின்றேன். அத்தோடு தற்சீபாதய ஒப்படைக்க கல்வி முறைகளிலும் மாணவர்களுக்காக பெற்றோர்களே ஒப்படைகளைச் செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தமும், அதே வேளைபின் ஆசிரியரும் பொறுமையாக இருந்து கவனமாக அனைத்தும் மாணவரும் பார்த்து நிருத்த இயலாமல் இருப்பீற சூழ்நிலையையும் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

பாடுகளுக்கிடம், ஊக்கம் குன்றிய பிள்ளைகளின் பெற்றோரை, ஆசிரியர்கள் அழைத்து அக்கறையோடு அவர்களது பிரச்சனைகளைக்கதைக்க வேண்டும். ஒரு பிள்ளை அடிக்கலிவலையென்றால் அதற்கு பல காரணங்கள் இருக்கலாம். குடும்பப்பிள்ளை, வீட்டுச் சூழல், வயக்கக்கொண்டு, ஆசிரிய மாணவ உறவு, மயம், இப்படி பல காரணங்கள் இருக்கலாம். ஆகவே ஆசிரியர்கள் பெற்றோரோடு கதைக்க வேண்டும். சீறியாக பாடுகளை முடிந்த பிற்பாடு அதற்கைய மாணவர்களோடு கதைத்து முடிந்தால் உயர்வு ஆற்றல்பெற்றவர்களிடம் அணுகி உதவி செய்யலாம். பரம்பரை காரணமாக பிறப்பிலேயே மந்தமாய்க்கிவ உள்ள பிள்ளைகளை மாற்றுவது கடினம் தான். அவர்களிடம் அறிவு எதிர்பார்க்காமல் அவர்களுக்கு வீருப்பானை துறைகளில் வளர்ப்பது நல்லது.

கல்வி: A/L, O/L பரீட்சைகளில் தோல்வியடைந்து சமூகத்திற்கு முன்பு எதிராகக் காந்து தற்கொலைக்குத் துணிவும் மாணவர்களை மாணவிகளையே பற்றிச் சொல்ல ஏற்பாடுமா?

மதி: எவ்வாறான சமூகம் கல்வி முறையை ஒரு போட்டி யாகத்தான் பார்கிறது. பரீட்சைகளுக்கு ஆயத்தப்படுத்து கின்ற பிள்ளைகளோடு பெற்றோர்கள் கூடக்கதைக்க வேண்டும். தற்செயலாக பிள்ளைகள் தீதபல்வியைத் தால் அதனை ஏற்றுக்கொள்கிற பக்குவம் பெற்றோருக்கு வேண்டும். என்னுடைய அனுபவங்களிலிருந்து 5ம் ஆண்டு புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் நன்கு சித்தியடைந்த சிலபிள்ளைகள் O/L இல் தோல்வியைச் சந்திக்கக்கூடியதாகவும், O/L இல் நன்கு சித்தியடைந்த பிள்ளைகள் A/L இல் தோல்வியை சந்தித்த சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. இதற்குக்காரணம் என்னவென்றால் அவர்களு டைய படித்தல் முறையிலே எங்கோ பிழை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அதற்கு பல காரணங்கள் இருக்கலாம். இதனால் மாணவர்கள் மனமுடைந்து போகின்றார்கள். உதாரணமாக O/L இல் 80 எடுத்தவர் A/L இல் 35 யை எடுக்கும் போது சமூகம் அவரை பார்க்கின்ற விதத்தினால் அவர் அடிமனம் உள்பாதிப்புக்கு உள்ளாகின்றார். இதற்கு முகம் கொடுக்க முடியாத சில மாணவர்கள் தற்கொலை முயற்சியிலும் ஈடுபட முன்வருகின்றார்கள். அதனை தவிர்ப்பதற்கு பெற்றோர்கள் அவர்களுக்கு பக்க பலமாக இருந்து துடிக்க கொடுத்து ஊக்கப்படுத்தி அடுத்த முறையும் பரீட்சை எழுதலாம் எனக்கூறி, தூண்டிதலைக் கொடுக்க வேண்டும். கல்வி முறையானது மாணவர்களை ஆளுமைமிக்க மனிதர்களாக உருவாக்க வேண்டும். ஆனால் எங்கள் கல்விமுறை எப்படி அதனை செய்கின்றது என்பது பற்றி எனக்கு சந்தேகம்தான். பெறுபெறுகளை வைத்துக்கொண்டு கல்வியை களிப்பிடுவது தவறான வி யாதும். ஆகவே கல்விமாண்கள் ஒன்று சேர்ந்து கல்வி விழ்ச்சிகரூபிய மூலவேரகளை கண்டுபிடித்து ஆய்வினை மேற்கொண்டு நிவர்த்தி செய்ய முற்பட வேண்டும்.

கல்வி: சில மாணவர்கள் பரீட்சையில் பிற்பாடு ஆசைக்காயப் பெறுவாறுகளை எதிர்பார்க்கின்ற மனமையில் அவர்கள் குறைந்த பெறுபெறுகளை சந்திக்கின்ற போது பிள்ளை மாணவர்களுக்கு பயிற்சியர்கள் அவர்களைத் தேற்று வதற்கு சில ஆசைகளைகள் கூற முடியுமா?

மதி: பரீட்சைக்கு ஆயத்தப்படுத்தும் போது சில புகழ்களை மனமாய்க் வேண்டும். எவ்வாறான பிள்ளைகள் பரீட்சைக்கு தயார்படுத்தும் போது மனமும் செய்கின்ற முறைகளையே கையாட்கின்றார்கள். அது எந்தளவிற்கு ஆரோக்கியம் என்பது எவ்வாறு பொறுத்தளவில் கேள்விக்குறிதான். ஆத்தோடு கல்வி கற்கின்றபோது சில குழுவ்குமுறைகளோடு நேரஅடவணை ஒன்று அமைத்து படித்தல் நடைபெற. பரீட்சைக்குமுன்பு பிள்ளைகள் ஒவ்வொரு எடுப்பது நல்லது என நினைக்கின்றேன். ஆனால் பலர் கடைசியில் படித்து விட்டு எழுதுவதைமே வறக்கமாக கொண்டிருக்கின்றார்கள். இது எந்தளவிற்கு ஆரோக்கியமானது என்பது எனக்கு தெரியாது. கடைசியே படிப்பு எப்போதும் வாழ்க்கைக்கு உதவாத படிப்பாகத்தான் இருக்கும். ஆகவே மாணவர்கள் கல்வியின் மகத்துவத்தை புரிந்து கொண்டு படிக்க வேண்டும். தொடர்ந்து படிக்கலாம் இவ்வகை விட்டு படிக்கின்ற போது கல்வி கற்கும் திறன் அதிகமாக இருக்கின்றது. ஆனால் சில மாணவர்களால் தொடர்ச்சி யாக ஒரே இடத்தில் இருந்து படிக்க முடியும். ஆகவே மாணவர்கள் தங்களுடைய மனநிலைகளுக்கேற்ப நேரகூதியை வகுக்க வேண்டும். ஆகவே பிள்ளைகள் உற்சாகத்தோடும், ஆர்வத்தோடும், உந்துதலோடும் படிக்க வேண்டும். இதற்கு பெற்றோரும் உதவி செய்ய வேண்டும். மாணவர்கள் தங்கள் படித்து சமூகத்திற்கு தொண்டு புரிய வேண்டும் என்பின்ற உத்தேசத்தோடு படிக்கின்ற போது தங்களை நன்கு கல்விக்குள்ளே ஆழப்படுத்துவார்கள்.

#கல்வி: கட்டுக்கடங்காமல் தெறிதவறிச்செல்கின்ற மாணவ மாணவிகளைப்பற்றி ஏதாவது சொல்ல முடியுமா?

ஆதி: இளமை என்பது ஆற்றல் நிறைந்த காலம். மாணவர்களுடைய அந்த ஆற்றல்களை ஆக்கமான வழியிலே வளப்படுத்தவேண்டி கவனம் வேண்டும். மாணவர்களை சீரழிக்கின்ற முக்கியமான உட்கருவிகளில் சின்மாவும் ஒன்று சின்மாவில் மாணவர்கள் தாங்கள் பார்ப்பவற்றை தாங்களும் அன்னரே செய்து வேண்டுகின்றவற்றை விருந்தாடிகிறார்கள். அப்படிச் செய்வதால் தான் இளமைக்கு அழகு ஒன்று பெரியான மாயைத் தோற்றத்துக்குள்ளே வாழ்கிறார்கள். இது வெறும் "கதாநாயக வழிபாடு" (Hero Worship) என்று அழைக்கப்படும். கதாநாயக நாயகிகளைப் பின்பற்றும் மாணவர்கள் தங்கள் தனித்துவத்தை அழித்துக் கொள்கிறார்கள். வெறும் அடிமைகளாக கதாநாயக நாயகிகள் பேசுகின்ற பேச்சுகளையும் காட்டுகின்ற சைகைகளையும் பின்பற்றுகிறார்கள். இப்படியாக வேலியான மாயைக்குள் இருப்பதால்தான் தங்கள் கத்தே வந்திரும், பலாத்காரம், ஆசிரியர் பண்புகளை எவ்வாறும் கொள்வீரார்கள். இதன்மீதும் குடும்பத்துக்குள்ளேயோ, கிராமத்துக்குள்ளேயோ பிறழ்வுபடுகின்ற நிலைகளை காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இப்படியாக உளவியல் ரீதியாக பாதிக்கப்பட்டவர்கள் உளஆற்றல்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு அவர்களை பெரிப்படுத்த வேண்டும்.

"நான்" வாசகர்களோடு உங்கள் சிந்தனைகளை பகிர்ந்து கொண்டமைக்கு "நான்" வாசகர்கள் சார்பாக எழுது நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

என்னை வயதறிஞர்கள் சிறுகதை

பி. வெடவீழ்வேலாயுதம்

சாமியின் உள்ளத்தில் அடிப்படைகளில் மிகவும் சிறுதியாக எதிரொலித்துக் கொண்டிருக்கும் ஐயம் "மனிதனை நம்பி உறவைப் பெனலாமா?"

சாமியின் தனது உயிர்தரக்கல்வியில் திறமையான பெருபேறுகளை எடுத்து மிகவும் நல்ல முறையில் பின்பற்றி செய்து கொண்டான். அவரின் உள்ளத்தில் உறங்கிக்கிடந்த எதிர்காலம் பற்றிய கனவு மெல்ல கண் திறக்கத் தொடங்கியது. பல்கலைக்கழக கல்வியைத் தொடங்கிச் செய்து வந்த பின்பு சென்றவர்களுக்கு விடுதியில் அறையொன்றும், அன்பைப் பகிர் நண்பி சோபனாவும் கிடைக்கப் பெற்றான். இதை அறிந்த பெற்றோர், சங்கடங்களிலும் அளவற்ற மகிழ்ச்சி, தமது பிள்ளையை நன்கு பார்த்துக் கொள்ளும்படி சோபனாவுக்கு அடிக்கடி கடிதம் போட்டுக் கொள்வார்கள். அவ்வளவிற்கு சோபனா அளக்கவது மனங்களில் இடம்பிடித்திருந்தான்.

சாமியின் அழகான, உயிர்த்துடிப்புள்ள, மற்றவர்களுடைய மனங்களைக் கொள்ளை கொள்ளும் ஒரு தினம்பெண், மற்றவர்களுடன் மனம்விட்டுப் புறமும் காணாமல் உவையாள். இவளுடைய சுவாபத்திற்கு ஏற்றாற போலவே நண்பி சோபனாவும் இருந்தான். இருவருக்கும் இடையில் இரகசியம் என்று சொல்லும் அளவிற்கு மறைவானது ஒன்றும் இருக்கவில்லை. இருவரும் மயிலும் துணைகள் வெவ்வேறானவை. இரவுகளில் தங்களது அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வதற்கு மாறி மாறி ஒருவருக்கொருவர் புத்திமதியும் சொல்லிக்கொள்வார்கள்.

ஒருநாள் சாமியின் முகத்தில் மாற்றத்தினை நோக்கிய சோபனா ஏதோ நன்றாகிட்டு வளைந்த உணர்ந்த வெவையாள். "சோபனா, கொஞ்சம் சிரித்துக்கொடுத்தவுடன் காதலிக்கின்றோம் என்ற முடிவுக்கு வந்து..." அடித்தொடங்குகின்றான் சாமியின். "அந்த

சாகரவின் தொய்வை தாங்க முடியவில்லை, போலம் ஊருக்கு போய்விடலாம் போல் உள்ளது எனக்கு எனது இலட்சியம் தான் முயற்சியம். வாதல் இல்லை. நான் இல்லாமல் அவளால் உயிர்ப்பாழ முடியாதாம் என்ற அமை சொல்லிடுவான். அவனான பி செங்ககையர் எனக்கு கொஞ்சமும் பிடிக்கவில்லை. சாகரவின் நண்பர்கள் போபணாவிடம் பேசிய விடயங்களை அவள் காட்டிக்கொள்ள விரும்பவில்லை. சாமியின் பவநீரையை உயர்ந்தவனாக மொழைமாகவே இருந்து விட்டான் சோபணா. சாகரவின் தொல்லை வாய்ப்பு மீறப் போகவே விடயம் நிர்வாகத்தினரின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர செல்லப்படுகின்றது. தனது இலட்சியத்தினை மனதில் கொண்டவனாக சாமியே இந்த முடிவளை எடுத்தான். விசாரணையின் போது சாகரவின் குற்றம் தீர்வுக்கப்படவே. சாகர பங்கலைக்கழகத்தில் இருந்து ஒரு வருடத்திற்கு ஒழுக்கப்படுகல் காரணங்களுக்காக, இடைநிறுத்தி வைக்கப்படுகின்றான். சாமிய் நிர்வாகிய பெருமக்கவிட, சாகரவும் அவனது நண்பர்களும் கோபத்தினால் கொதித்தெழுந்தார்கள். அவர்களுக்கு கோபத்தினை உடனடியாகக் காட்ட முடியாத நிலை. சோபணா, சாமியைத் தட்டிக் கொடுத்து ஆறுதல் படுத்தினாள்.

முதலாம் வருடத்தினை நிறைவு செய்து கொண்டவள் தனது லீவு நாட்களை முடித்துக் கொண்டு திரண்டாம் வருடத்தை தனக்காக ஆயத்தமானாள். முதலாம் வருடத்தில் தனது வகுப்பினில் அதிக புள்ளிகளைப் பெற்றிருந்தவள். தனிமாத இலட்சிய தாமதமான திரண்டாம் ஆண்டினை தனது நண்பியுடன் ஆரம்பித்தாள். அவருடைய நினைமைய கண்ணுற்று மலையர்கள் அவளிடம் உதவி நாடிய சந்தர்ப்பத்தெல்லாம் தன்னுடைய கைகளைவாய் மயக்காமல் அவர்களுக்கு உதவி செய்தாள். அவளிடம் உதவி பெற்றவர்களில் அமில என்பவள் முக்கியமானவள். மிகவும் பிள்ளைமையிட்ட, ஏழைக்குடும்பத்தில் இருந்து வந்திருந்த அவளால் எல்லாப் பாடங்களிலும் சித்தி பெற முடியாமல் போய்விட்டது. கல்லியில் அவளுக்கு இருந்த ஆர்வத்தை கண்ணுற்ற சாமிய் அவளுக்கு தன்னாலான உதவிகள் அவனைத்தொடர் செய்து வந்தான். அவனுடன் அந்நேரம் செல்லு செய்தாள். அவர்கள் இருவருக்கும் இடையில் நல்லதொரு உறவுநிலை பேணப்பட்டு வந்தது.

நமது கோபத்தினைக் காட்ட இந்த உறவை எப்படியாவது பாவிக்க வேண்டும் என்று சாகரவின் நண்பர்கள் கங்கணம் கட்டினார்கள். அமிலவிற்கு வீடுமுதுபாரம் வழங்கினார்கள். அமிலவின் நண்பர்கள் போல் உறவை ஆரம்பித்தார்கள். சாமியி நல்லதொரு பெண், நல்லாப்படிக்கக்கூடியவள் என்று அமிலவின் பேசினார்கள். சில மாதங்களின் பின்னதாக, "அமில உவக்கு ஒரு விடயம் தெரியுமோ, சாமியி உன்னைக் காதலிப்பதாகக் கூறித் திரிகின்றான்" என்று பொய்யாகக்கூறி வைத்தார்கள். அவளால் அவனது காதுகளை நம்பவே முடியவில்லை. என்னைக் காதலிக்கின்றான்? சந்தோஷத்தினால் துள்ளிக்குதித்தான். சாகரவின் நண்பர்களின் உள்ளங்கள் அமைதியடையத் தொடங்கியன. சாமிய் நண்பனாக என்னை அமிலவிற்கு செய்து கொண்டிருந்த உதவிகளைபெய்க்காமல் அமை வாதல் கண்ணெனவே நோக்கினான். சாமியி அமிலவின் போக்கல் மாறுதல்களை கண்ணுற்று போதும் அவள் பெரிதாற்றினவில்லை.

இதை அறிந்த சோபணா துடி ஒருபோதும் உண்மையாக முடிபாது என உணர்ந்து போதிரந்தாள். எல்லோருடைய வாய்க்கும் இக்கதை பொர்போட் வண்ணம் இருந்தது. என்ன, முதல் காதலித்தவனைக் காட்டிக் கொடுத்து விட்டு, இப்பொழுது வேறொருவனைக் காதலிக்கின்றான் என்று துகளுகத்துக் கொண்டவர். வகுப்பு முடிந்து வந்த சாமியி சோபணாவிடம் "நான் சாமியைக் காதலிப்பதாக கூறாத அபாயமின்றது, சோபணா உவக்கு என்னைப்பற்றித் தெரியும் தானே" எனக் கூறிவின் அவைப்பற்றி பெரிதாக அலட்டிக் கொள்ளவில்லை. மறுதலை வகுப்பிற்குச் சென்றவன் கரும்பலகையைப் பற்றித் தீவிர சாமியி அமில இருவரும் காதலிக்கின்றார்கள். வாழ்த்துக்கள் என்ற வாசகத்தினைக் கண்டான். சாமிய் கோபம் தீர்ந்தவனாக கருவாய்க்கையை அறித்துவிட்டு, நிர்வாகத்தினரிடம் முறையிடச் சென்றான். இந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திற்காகக் காதலிந்த சாகரவின் நண்பர்கள் நிம்மதப் பெருமூச்சு விட்டார்கள். விசாரணைக்காக இருவாரமும் அழைக்கப் பட்டார்கள். அமிலவிற்கு சாட்சியாக சாகரவின் நண்பர்களும், சாமிய்க்குச் சாட்சியாக சோபணாவும் நின்றுநின்றார்கள். சென்ற ஆண்டு நடந்த நிகழ்ச்சிகளை அவனது மனத்தினடியில் வந்து மறைந்தன. அமிலவிடம் நிர் சாமியைக் காதலிக்கின்றான் எனக் கோப போது ஆம்: நான் காதலிக்கின்றேன். இதைக்கேட்ட சாமிய்க்கு

உடம்பு வியர்த்தது அவன் உண்மையாகவே பேசுகின்றான் என்று எண்ணும் ஏற்பு வே தன்னைக் கண்கர்த்துக் கொண்டான். நீங்கள் என்ன சொன்னாலும் என் நண்பி சோபனா எனக்கு சாட்சி சொல்ல இருக்கின்றான் என எண்ணிக் கொண்டான். இவர்களுடைய காதலுக்கு நாங்கள் சாட்சிகள் என சாகரவின் நண்பர்கள் பல பொய் நிகழ்ச்சிகளுடன் நிரூபித்தார்கள். இவர்கள் ஒவ்வொருவருடனும் பழகிய நேரங்களை எண்ணி வெட்கப்பட்டு தன்னையறிபாமலே தலைகுவிக்கிற வேலைகளிலே, சாமினி! நீர் என்ன சொல்லுகின்றீர் எனக்கேட்டார் அதியர். அழுதுகொண்டு நான் அவரைக் காதலிக்கவில்லை என்றவர் மேலும் மேல்கவராமல் நண்பி சோபனாவை நோக்கி தனது கட்டு விரலைக்காட்டினான். அதியர் சோபனாவை பேசும்படி கூறினார். எனக்கு சாமினியை நன்றாகத் தெரியும். இவளின் நானும் மாறுதலைக் கவனித்தேன். இவர்கள் சொல்லுவது உண்மையாக இருக்கலாம் சாமினி அயிலவைக் காதலிக்கின்றான் என்றான்.

வாழ்க்கையில் முன்னேற வேண்டும் என்ற நோக்கோடு வளர்ப்பவைகள் அற்ப நோக்கங்களுக்காக தடைபோடும் சமூகத்தை, நண்பர்களை எண்ணி மனமுடைந்து போனான். அவன் முன்னே உலகம் நழுவிப் போனது.

"நான்" களத்தின்கையில் உளவியல் சார்ந்த பல விடயங்கள் வெளியிடப்பட்டு வருவது மகிழ்ச்சிக் குரியது. நூலில் உளவியல் களத்தின்கையில் வெளியீடு மிகுந்த குறைவாக உள்ளபோதும், "நான்" என்கிற நிறைவுச்செய்வதால் தொடர்ச்சியாக வெளியாவது எம் போன்ற வாசகர்களுக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கின்றது.

கு. சிவசுமார்
கண்ணாகம்.

கூள்பத்திரியில் கண்காட்சியாம்

“வாங்க பார்க்கலாம்”

செ. அன்புராசா, சி. ம. தி

எத்தனையோ கண்காட்சிகள் நடைபெறுகின்றன. அவற்றில் பலவற்றைப் பார்த்த அனுபவம் உண்டு. அது ஏற்படுத்துகின்ற தூக்கம் அலாதி யானது. கல்விக் கண்காட்சி, புலகப்படக் கண்காட்சி, புத்தகக் கண்காட்சி, ஒலியக் கண்காட்சி, கூக்பொருள் கண்காட்சி என்ற தொடரில் அண்மையில் பாழ்ப்பாணத்திலும், திருநெல்வேலியிலும் நடைபெற்ற கண்காட்சிகள் பின்னர் நூற்றேரிய வர்த்தகக் கண்காட்சியை பார்க்காதவர்கள் இல்லையென்றே கூறலாம்.

பாழ்ப்பாணத்தில் “பாழ். வர்த்தக சந்தை” (Jaffna Trade Fair) என்ற பெயரில் இடம்பெற்றது. பல கம்பனிகள் சேர்ந்து பலநூறு இலட்சம் ரூபா பெறுமதி வாய்ந்த பொருட்கள் காட்சிக்கும், விற்பனைக்கும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. இந்நிகழ்வானது மக்களினுடைய வாழ்க்கைத் தரத்திலும், ஏன் வாழ்க்கை முறையிலும் கூட பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்த எத்தனித்தன. ஏன் ஏற்படுத்தின என்றே கூறலாம்.

இப்படியான ஒரு வகைகாட்சி வைத்தியசாலைகளில் தினமும் நடைபெறுகின்றது. அதை ஏன் மக்கள் பார்க்க தூண்டக்கூடாது என்ற எண்ணம் என்னுள் ஏற்பட்டது. நிச்சயமாக இதற்கான பெயர் கண்காட்சி என அமையாமல் “காயக்காட்சி” அல்லது “நோயாளிகள்காட்சி” அல்லது “ஆஸ்திரிக் காட்சி” என்ற பெயர்களில் தான் அழைக்கலாம். ஏனெனில் இப்படியான “வைத்தியசாலைக் காட்சிகள்” விருந்த பலனைத் தரும் என்பது வைத்திய சாலைபுறான எனது நெருங்கிய தொடர்பிலான அனுபவத்தில் இருந்து கூறக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

எப்படி என்று கேட்கின்றீர்களா? இதோ நான் பார்த்த “ஆஸ்திரிக்காட்சி” களில் இருந்து சில காட்சிகள்.

- "ஐயோ.... இப்படி கால் முறுப்புமேண்டா மோட்டைக்கிளைத் தொட்டிருக்க மாட்டேனே அல்லது மெதுவா எண்டாறும் ஒடியிருப்பேனே"
- இக்காட்சியைப் பார்த்தால் விபத்துக்கள் குறைவா வழி ஒப்பாறா?
- "ஐயோயோ..... இப்படி வேதனைப்பட்டு சாவனெண்டா மண்ணெண்ணெய் உலத்தி கொழுத்தி இருக்க மாட்டேனே....."
- இக்காட்சியை கண்டிருந்தால், மண்ணெண்ணெய் உலற்றிக் கொழுத்தி அல்ல மரணமாகும் "கலாசாரம்" மறந்துமடையாதா?
- "இப்படி எயிறு வரியுமேண்டா அலறிக்கொட்ட சாய்விட்டிருக்க மாட்டேனே"
- இக்காட்சி தற்கொலை புரியும் சம்பவங்களைத் தடுக்காதா?
- "இப்படி நோவும் வேதனைப்படுண்டா குடிவய எப்பவேற விட்டிருப்பேனே"
- இக்காட்சி ஒரு சிலவரையாவது குடியிலிருந்து காப்பாற்றாதா?
- "இப்படி ஊசி போடுவாங்கள் எண்டு தெரிஞ்சா மரத்தில் ஏறி விண்ணாயிர்ப்பிருக்க மாட்டேனே....."
- இக்காட்சி ஏன் வேதனைகளை விளக்காதா?
- "நானே என் உயிரை (சிகலை) அழிக்கப்போட்டேனே"
- இக்காட்சி ஊமைகளாகப்பட்ட சில உயிர்களையாவது வாழ வைக்காதா?
- "இப்படி மிதினெடியில் கால் போடுமேண்டா தேங்காய் ஆயு போயிருக்க மாட்டோமே...?"
- இக்காட்சி இன்றைய இளைப சந்ததியில் ஊழலுற்றவர்களின் எண்ணிக்கையில் கொஞ்சமேன்றாலும் குறைந்திருக்காதா?
- "இப்படி வெடிக்குமேண்டா குத்தியிருக்க (மர்ம பொருள்) மாட்டேனே"
- இக்காட்சி அநியாய ஆபத்துக்களையும் மரணங்களையும் ஓரளவிற்கேனும் தவிர்க்காதா?

- "இப்படி நுகருமேண்டால் (காச்சல், காயம், பிறசர். இன்னும் பல வருத்தங்கள்) வைக்கக்கொண்டு இருந்திருக்க மாட்டோமே.."
- இக்காட்சி ஒருவருக்கு ஏற்பட்ட நோய் மட்டில் அளவியப் போக்கை நிவர்த்தி செய்யாதா?
- "இவன்(ள்) பாவி மாறிக் குளிசையைத் தந்து என்னைக் கொண்டு போடுவான்(ள்) போல கிட்டு .."
- இக்காட்சி நோயாளியை ஒரு நிமிச்சை அளிப்பவர் கொண்டும் அக்கறையைக் கூட்டாதா?

நிறைவாக மேலே சுறுப்படி ஆஸ்பத்திரிக் காட்சியினை, இன்னும் பல காட்சிகள் ஒவ்வொருதளமும் இருபத்து நான்கு மணி நேரமும் ஆஸ்பத்திரியில் ஆயத்தமாகவே இருக்கின்றன பார்வைக்கு, காலை, மதியம், மாலை என மூன்று நேரங்களில் திறந்து விடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆக, பல பருவங்களிலும், தரங்களிலும், துறைகளிலும் உள்ள பொதுமக்களாகிய அனைவரும் பார்ப்பதன் வழியாக அவர்கள் வாழ்நகை முறையில் நல்ல திருப்திக்கல் ஏற்பட்டு வாழ்வு சிறக்கும் என்பது உறுதி.

நினைவில் நினை:

- கண்காட்சிப் பொருள் - "ஆஸ்பத்திரிக் கண்காட்சி"
- இடம் - வைத்தியசாலை
- காலம் - Daily யாக (ஒவ்வொரு நாடும்)
- நேரம் - காலை, மதியம், மாலை.
- வயது - அனைவரும் அனுமதிக்கப்படுவர்.
- விரவேசம் - (இலவசம்) சுமர
- பயன் - பல வேதனைகளை தவிர்க்கலாம். ஆபத்துக்களைக் குறைக்கலாம்

"நீங்களும் பாருங்கள் - உங்கள் நண்பர்களுக்கும் அறிமுகப்படுத்துங்கள் எமக்கும் அறியத் தாருங்கள்"

மனிதனாக மனிதனை வாழவைப்பது முன்னெடுத்தலாகும்

ப. சரீன்
செந்திவி.

மீடும் பூற்றுமயில் காலடி எடுத்து வைத்திருக்கும் நாம் முன்னெடுத்தல் பற்றி சிந்திக்க வேண்டிய இக்கட்டான நிலையில் உள்ளோம். இன்னொரு இளைஞர்கள் நாளை சமூகங்கள். நாளை சந்ததியையும் நவீன உலகத்தையும் ஆளப்போகின்ற இன்றைய இளைஞர்கள் முன்னெடுத்தல் பற்றி சிந்திக்க வேண்டிய வர்களாக உள்ளனர். ஒருவனது நடத்தை என்பது அவனது அறிவு, அறிவு, அனுபவம் முதலான அடிப்படை காரணிகளில் தங்கியுள்ளது. ஆனால் இச்சமுதாயத்திலே சமத்துவம் எங்கோ ஒரு முகையில் குதிக்கின்ற புதைக்கப்பட்டு உணர்வுகள் அழிக்கப்பட்டு உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டு விட்டதை நாம் வாழ்விக்கவேண்டிய உணர்வாம். இந்தக்காலத்தில் நல்லாங்களை தோற்கடித்து எழுது காரியங்களை முன்னெடுத்தல் போதுதான் எழுது வாழ்வு வெற்றி பெறுகின்றது.

“முன்னெடுத்தல்” வளியூடு என்ன?

ஒருவன் ஒரு காரியத்தை பொறுப்பேற்று அதைச் செய்யும் போது எதிர்ப்பும் எதிர்ப்புக்களையும் சவால்களையும் வெற்றிகரமாக எதிர்கொண்டு முழுசுயமாக அக்காரியத்தை நிறைவேற்றும் போது நான் ஒருவனின் முன்னெடுத்தல் வெற்றி பெறுகிறது.

இந்த சிவ அம்சங்களை கவனிக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது.

முன்னெடுத்தலில் சிற்பமும் ஒரு தனிநபரது செயற்பாடுகளை கெடுக்க மனிதர்கள் உதவிக் கொண்டுள்ளார்கள். அதற்கு முன் எச்சரிக்கையோடு நடந்து வரப்போகும் ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றிக் கொள்ளும் துணியை கொண்டுள்ள வேண்டும். அவளே வாழ்க்கையில் வெற்றியிட்டுவவர்கள் இருப்பார்கள். வாழ்க்கையில் எதிர்ப்பு, சமூகம், தோஷம் ஏற்படுவது சகலம். அவற்றை ஒரு புது அனுபவமாகக் கொண்டு வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டிகள் எனக் கணிப்பிடுபவன் தான் ஒரு புதுவா மனிதனாகின்றான். புதிய எண்ணங்கள் கருத்துக்கள் பரிமாறப்பட்டு அவற்றை

காட்டுபெரும்புவதில் முன்னேற்றமுண்டாவதாக இருத்தல் மனிதாபிமானத்திற்கு அடிபு.

இத்தகைய சூழலில் முன்னெடுத்தல் வெற்றிபெறுவதற்கு:

01. முன்னெடுத்தல் தெளிவானதாக இருத்தல் வேண்டும்.
02. முறைமான திட்டமிடல் அவதானிப்பும் வேண்டும்.
03. துணிமேல் எதற்குமே கவலைப்படுவதில்லை என்று ஒரு உறுதியான தீர்மானம் எடுத்தல் அவசியம்.
04. கவலைப்படுவதால் கவலைகள் நீங்கப்போவதில்லை என்பதை அடிக்கடி நினைவுபடுத்தி கவலைகளை விட்டொழிக்க முயலுதல் வேண்டும்.
05. முன்னெடுத்தலில் அப்பாவிப்பின் செயலாற்றா வேண்டும்

இவ்வகையில் முன்னெடுத்தல் என்பது ஒரு பயணம். வான ஊர்தியிலோ, வானவான வாகனத்திலோ குறுங்காமல் சென்ற இறங்கும் பயணம் என்று கருதுவது முன்னும், காடும் மேடும் கடந்து செல்ல வேண்டிய பயணம். இப்பயணத்தை கடந்து முயற்சிப்பினாலே வெற்றி கொள்ள முடியும். “நீதிப்பின் சமுதாயத்திலே பிறந்து விட்டோம். இதை எப்படியும் மாற்றி விடுவோம்” என்ற வாக்கியத்தை முன்னேற்ற முயற்சிப்போம். இக்கட்டுவதில் பிரதான கருத்தை நீங்கலும் பரிசீலிப்பினாலாக இக்கட்டுவதின் கருத்தைப் புரிந்து வாழ்க்கையில் வெற்றி நடைபெறும்.

பத்திரிகையே - என்றும் நான் உன் ரிசைபே
 நம் வாழ்க்கையும் அம்சங்களைத்தும்
 பிழையாகவே எனக்கு விருப்பமானவை.
 இன்னாய உலகிலே - 6
 இன்னாயில்தா பத்திரிகையாக என்வாய
 பரமனின் அபி வேண்டி வாழ்த்துகிறேன்.
 அ. கி. சிவசுப்பிரமணியன்
 சென்னை

ஜோசியம் என்பது விநாயகர்மூலம், அல்லது கைகொண்டுவ
விஞ்ஞானங்களால் வணங்கப்படுகக்க முடியாத ஒரு துறை என்பதை
என்பதும், ஆனாலும் சமூக, சமய, கலாசார பாரம்பரிய காரணங்
களினால் அது நிரூபிக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவிக்க முடியும்.
வழங்குகையில் பிரிக்க முடியாத தெய்வம் போலக் கிண்பிட்டு.

நிர்வாக நெருங்காத கணியத்து எவ்வளவு கடினமானது, முத்தத்தில் பி
கணியத்துச் சொல்லுகின்ற மணியும், திமிடமும், நொடியும் தான்

பிள்ளையின் எதிர்காலத்தை
நிர்வாகிக்கின்றது. தாயின் உடம்பும்
விட்டு திறந்த முற்று முடிதாக
நொடியும் கொடி தொடர்பும் இன்னும்
நெருக்கின்ற போதும், இவன்பெறிய

கணியம் நெருங்காத நெருங்க கணியம் தாயின்
கருவின் சுயனிக் கொடுத்தே அது உயிர்த்துவை
தாய்க்கொண்டது கருந்திவெருந்தால் அது விஞ்ஞான
ரதியானது. அல்லது அந்த புது உயிர் வேளியிட்டு தானே
கொடுத்தது வாழத்தொடங்குகின்ற கணத்தையாவது எடுக்கலாம்.
பிரவாகம் பாட்டுபாடுகள் வேறாகும், விசேஷமாக நூற்றாண்டி விருந்திற்று
கனாததை துர்திப்படுத்தினோ விளையோகோ கருவின் ஆக
கொண்டதற்கு தாய்க்கொண்ட இவரும் ஆள்களின் விதியைத்
தீர்மானிக்கிறார்கள்.

ஏதோ ஒரு மனச்சான்றிவாக, கிண்பிட்டு ஒரு பிழக்க தெய்வமே
ஜோசியமேயொழிய வேறில்லை. "கருந்திப்புவை குறந்தகல் பிள்ளை
கணியம் கொடும்" எனக் கேட்டுக் கேட்டு அதை உணர்மை என
நம்புகின்றோம். மனம் நம்பி விட்டதனால் மூளை குறுக்காக போன
சந்தர்ப்பத்தில் ஆக்ககின்றோம். பதற்கின்றோம், பதரியகாரியம்
நிர்வகிப்போகிறது. அல்லது சீரமைகள் வருகின்றன. ஆக இந்த
இடத்தில் குருட்டு நம்பிக்கை, இறுதி இறுதி மனோதத்துவத்திற்கு
மனிதனை உட்படுத்தி தனக்கு விஞ்ஞானச் சாயம் பூசிக்
கொள்விறது.

மேலேயேயெல்லாம் வளங்கியும் நாம் தின்னும் வறுமைப்பட்ட முன்றாம்
உண்கதா கடுமே இறுக்கின்றோமே. ஒருவொடக்குவதென்பதும்
கண்டிப்பத்தும் தொழில்நுட்ப அறிவுகளில் நாம் முன்னிலைகொண்டோம்.
நட்சத்திரங்களெல்லாம் பார்த்தும் அபா கணல் 68 ஆண்டுகளாகத்
தானே இருக்கின்றது.

கருத்துக் குவியல் - 94

நம்நாட்டு தலைவர்கள் சமாதானத்தை முன்னெடுப்பதால்
ஏற்படும் சவால்களுக்கு முகம் கொடுக்கும் ஆளுமை
படைத்தவர்கள்.

சமாதான விட்டை அடையவே நம்நாட்டின் பெரும்பான்மை
மக்கள் ஆர்விகின்றனர். ஆனால் இந்த சமாதான விடற்கான
மாதையோ கற்களாலும், முட்களாலும் நிறைந்து கடினமாக
இருக்கின்றது. நியுகே கற்களும் முட்களும் என்று நான் குறிப்பிடுவது
ஆண்டாண்டு காலமாக புறையோடிப் போன பனகமை உணர்வுகள்,
புரிவாங்கும் மனப்பாங்குகள், இடைத்தலைசங்கள், கொரினால்
மயானையும் சீல மல பிணந்தின்னும் கழுத்கள் ஆக இத்தகைய
சவால்களுக்கு முகம் கொடுக்கும் ஆளுமை சமாதான
முன்னெடுப்புக்களை நிகழ்த்தும் நம் நாட்டு (சிங்கம், தமிழ்)
தலைவர்களுக்கு உண்டா? என்ற வினாவே எல்லோர் மனதிலும்
உலங்கு.

போர் நிறுத்தத்தில் உலகை வெல்லும் தலைவர்கள்
புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தத்தில் காண்கிறார். நெருங்காத தலைநகரும்,
பாதை திறப்பு என்று பரவி தாய்விருந்தி-பேச்சுவார்த்தை என்ற
முன்னேறிய சமாதான முன்னெடுப்புக்கள் நம் தலைவர்களின்
ஆளுமைபா பண்பாட்டுவதாகவே நான் கருதுகிறேன். ஆன்
டாண்டு காலமாக வஞ்சமராமாய சரின தளபதிகள் அருகருகே
அமர்ந்து புத்தக் காகிதத்தை விடுவிப்பதும் அவ்வளவுவதும் நம்
நாட்டில் அதிசயமளவ, ஆரோக்கியமான, வித்தியாசமான, விருப்ப
மான காட்சி.

ஐ.தே.க.சி.யும், விடுதலைப்புலிகளும் சமாதான செயற்
பாட்டில் நெருங்க வருவதும் கூட்டிவைவதும் ஜே.வி.பி, சிங்கம்
உறமய மற்றும் ஜனாதிபதி சந்திரிக்கா உட்பா கொ.ஐ.
முன்னணிபின் பெரும்பான்மையினரின் கரும் ஆட்சேபத்திற்கு
உள்ளாதவது நாம் அறிந்ததையே. இத்தகைய காரியங்களில் கரும்

எதிர்ப்புக்கள் சில பல பெளத்த சித்தர்களின், துவேச வாதிக்களின் கண்டன எதிர்ப்புகளின் மத்தியிலும் சூழிப்பிட்டு சோல்லுமளவிற்கு சமாதான முன்னெடுப்பில் பபணமான நம்நாட்டு தலைவர்கள் இனிவரும் சவால்களையும் தவமுடிமையில் எதிர்கொள்வர் என நம்பினோமாக.

சமாதானத்திற்காக திந்நாட்டின் பெரும்பான்மையினர் வாக்களித்து ஆசிரித்து, சேய்த்து செயற்படுத்தும் பொருளாதார வளப்பாடிற்கான அதிகரித்த தேவை, உலக நாடுகளின் உந்துதல் போன்றனையும் நம் நாட்டுத் தலைவர்களின் ஆளுமையை சமாதான முன்னெடுப்பிலே அழிகரிக்கும் அழுத்த சக்திகளாக அமையும் என்று கருதுகிறேன்.

மகன் பிரதீன் ஜோத. சூ

நம்நாட்டு தலைவர்கள் சமாதானத்தை முன்னெடுப்பதால் ஏற்படும் சவால்களுக்கு முகங்கொடுக்கும் ஆளுமையற்ற வர்கள்.

அரசியல்வாதியின் வீட்டில்..

மனைவி: என்னை ஒரு மூலக்கூறு ஒரு மாற்றி விடும் ஏதும் பிரச்சனைகளை ச. மர். பிரச்சனைகள் சமாதான முன்னெடுப்பில் நம்மால் என்ன செய்யவேண்டும் இல்லை.

மனைவி: உங்களுக்கு என் நிழலாவது வேலை தீயதும் ச. மர். வேலைகளும் என்று இருக்கிறதே.....

மனிதன் பல சந்தர்ப்பங்களில் தான் வாழும் கருவம் என்ற விரிந்த பார்வையை விடுத்து 'ஏன்பா பிரச்சனையை' என்ற நிலையில் தன் குடும்பம் தன் வேலை தன் சகாக்கள் என்ற அந்த சுயநலவட்டத்துக்குள்ளேயே அழிந்து விடுகிறான். மாறாக ஒருவன் தன் சிந்தனைத் திறனை பயன்படுத்தி உறுதியான மனநிலையுடன் புதிய நடைமுறைகளை, சமூகத்தின் நன்மை கருதி செய்யும் போது அந்நடவடிக்கைகளால் அவன் பல பிரச்சனைகளுக்கும், விபரத்தை களுக்கும் உள்ளாக வேண்டிய சூழ்நிலையும் ஏற்படும். அந்த வகையில் இவற்றை ஏற்று முகம் கொடுத்து முன்னெடுத்துச் செல்லும் போது அவ்வாறு உண்மைத்தன்மை வெளிப்படுவதோடு எழும் விவரங்களும் எதிர்ப்புக்களும் அடிபட்டு உடைந்து போகும்.

இன்று நம் நாட்டில் சமாதான முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்படும் நிலையில் நம் நாட்டுத் தலைவர்களினது முகம் கொடுக்கும் திறனை ஆராய்கின்ற போழுது, தலைவர்களின் முரண்பட்ட கருத்துக்களை முதலில் சிந்தனைக்கு வருகின்றன. பிரதான ஆளுமைகளை பொறுத்தவரை, எப்படியாவது சமாதானத்தை அணுகுவது வேண்டும் என்ற மனநிலையில் செயற்படுவது போல தென்படுகின்றது. எனினும் மூன்றைய மதுதிகள் முழுமையாக தம் எதிர்ப்பை வெளிக்காட்ட முடியாத நிலையில் அவ்வப்போது கருத்துக்களையும் எதிர்ப்புக் கூட்பங்களையும் நடத்துவதோடு அமர்ந்துவிடுகின்றன.

சில தலைமைகள் தங்களால் முழுமையாக செயற்பட முடியாது என்ற நிலையை உணர்ந்தும் தம் பதனிடையும் அதிகாரத்தையும் பாதுகாத்துக் கொண்டால் போதும் என்ற வகையில் செயற்படுவது போலவும் தெரிகின்றது.

அதே வேளையில் முதலாம் கட்டப் பேச்சுக்கள் முடிவுற்ற நிலையில் அதன் முடிவுகள் பல விவரங்களையும் கேள்விகளையும் எழுப்பிய நிலையில் நம்நாட்டு தலைவர்கள் "சமாதானம்" என்ற பயணத்தை தொடர்கிறார்கள். எனினும் இவர்கள் இம் முயற்சியைத் தொடர்கிறார்கள் என்பதற்காக இவர்கள் முகம் கொடுக்கும் ஆளுமை உள்ளவர்கள் என்று கூற முடியாது. ஏனென்றால் இத்தொடர் பயணத்திற்குக்கூட வேறுபல் பொருளாதார அரசியல் அழுத்தங்கள் பக்க அழுத்தங்களாகவும் அல்லது பலமாகவும் அமையலாம். அதே வேளையில் இந்த சமாதான முயற்சிகள் ஆணி கருநிலையிலேயே உள்ளன. இன்னும் பல பல முக்கிய பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வுகள் எய்தப்பட வேண்டும், பல விட்டுக் கொடுப்புக்கள் இனர்களால் செய்யப்பட வேண்டும். அப்போது ஏற்படும் போதும் உணர்வலைகளும், எதிர்ப்புகளும் இவ்வாறு கைகளில் பல தாக்கங்களை ஏற்படுத்தும்.

அன்றாடான சந்தர்ப்பங்களில் எல்லாறு இவர்கள் உண்மைத் தன்மையோடு செயற்படுகின்றார்களோ அந்த நிலையை வைத்தே நம் நாட்டின் தலைவர்கள் சமாதானத்தை முன்னெடுப்பதால் ஏற்படும் சவால்களுக்கு முகம் கொடுக்கும் ஆளுமை பல சகலர்கள் அல்லது இல்லாதவர்கள் என்று கூறமுடியும்.

விஜயகமலன் அல்ரிர்

வாழ்வை முன்னெடுக்கும் தரிசனங்கள்.

D. சூட்சுமீ

யா/பெருந்தீவு, தோ. க. மகனிர் கல்லூரி.

மனித வாழ்வு என்பது வாழ்வில் தோன்றும் வானவில் போன்றதுதான். வளம்புமிக்க ஒன்றுதான். ஆனால் வாழும் வாழ்வு எப்படி அழகுடையது என்பது என்பது முடியாது. இப்படித்தான் வாழ முன்னெடுக்கும் என்ற வரையறை ஒவ்வொருவரிடமும் இருக்கும் போது தான் வாழ்வை முன்னெடுக்க முடியும். மனிதனாழ்வு துன்பம் நிறைந்தவையும்தான். மனித மனம் இழப்புகளையும் அழிவுகளையும் கண்டு கலங்கினாலும் அவனை அறியாமலே வாழ்வை முன்னெடுக்க மனம் முயற்சிக்கின்றது. நம் சொந்த வாழ்வை ஒரு கணம் மீட்டு பார்க்காமல் நன்கு புலப்படும்.

ஒவ்வொரு மனிதனும் வாழ்வை மேம்படுத்தும்போது முன்னெடுக்கும்போது கயமேம்பாடு இன்றியவையாத தாகின்றது. கயமேம்பாட்டின் அடிப்படைக்காரணி சமூகமயமாக்கலின் விளைவுதான். தனிமனிதனைப் பற்றிய புலக்காட்சியானது சமூக மயமாக்கலினூடாக ஏற்படுவதாயின் ஒருவரின் வாழ்வு முன்னெடுக்க முடியுமெனலாம். எனினும் ஒவ்வொருவரும் ஏதோ ஒரு பிரச்சினை யால் பிரிக்கப்படுகின்றார்கள். இது தனிமனித பிரச்சினையாகலாம் அல்லது சமூகப்பிரச்சினையாகலாம். எவ்வாறெனினும் மனிதன் அடிப்படையிலேயே ஒரு குற்றவாளி யாகத்தான் பிறக்கின்றான். அறிவாளம், ஆசை என்று ஏற்கனவே கொடுமையான துணாமசங்கள் கொண்டவனாக இருக்கின்றான். இது இயல்பாகிவிட்டது. இதுவும் பிரச்சினையாகி விடுகின்றது.

எப்படித்தான் இருந்தாலும் தனிமனித வாழ்வை முன்னெடுக்கும் பொறுப்பு ஒவ்வொருவரிடத்திலும் உண்டு. இவ்வாறு முன்னெடுப்பில் கவர்ச்சி (Attraction) பெறும்படிக்காற்றுகின்றது. இந்த (Attraction) சமூக உளவியல் அம்சமாகக் காணப்படுகின்றது. ஒருவர் ஒருவர்பால் விரும்புவதற்கோ அல்லது ஒருவரின் வாழ்வு

உயர்வதற்கோ அதோ ஒரு வகையில் (Attraction) செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது.

இது ஆளுமை கவர்ச்சி (Personal Attraction) ஆக இருக்கலாம். அல்லது உடற்கவர்ச்சி (Physical Attraction) ஆக இருக்கலாம். இவை இல்லாமல் வாழ்வை முன்னெடுப்பது கடினம்தான். இப்படிப்பட்ட கவர்ச்சியை விடும் பெறலாம் என்று தோக்கினால் அதனை நாம் தம் எம் உள்ளத்தில் ஏற்படுத்த வேண்டும். எத்தனையாக இருப்பினும் அதாவது கனிவான துறையாக இருக்கலாம், வினையாட்டுத் துறையாகவும் இருக்கலாம், அல்லது குடும்ப வாழ்க்கை முறையாகவும் இருக்கலாம். எத்தனையாக உள்ளாலும் கவர்ப்படுத்தல், அகன்பால் ஈர்க்கப்படுதல் தின்றியமை யாததாக உள்ளது.

"வாழ்வை கவர்ச்சிக்கு ஒரு வரப்பிரசாதம் அன்றேல் நம்மை. செயலிழக்கச் செய்பவ் ஒரு சாய்" என்கிறார்கள் உளவியலாளர் ரோலேயே (Rollmay). ஆகவே வாழ்வை எப்படி அமைப்போம், தொடர்வோம் என்பது நமது கையில் நான் உள்ளது. எனவே எந்தவித இயல்புகள் தேரிடலாம், துன்பதுயரங்களைச் சந்திக்கலாம், அல்லது மனச் சஞ்சலங்களை எதிர்ப்பொள்ளலாம். அவை அனைத்தையும் தாண்டி முன்னேறு அப்பொழுது வரத்தான் உன் கையில் கிட்டும்.

எம் நன்றிகள்...

கடந்த இது வரையில் நான் உளவியல் சஞ்சலங்களில் ஒருவரினையொருவரின் மனப்போக்கு தற்பொழுது பெறும்படிக்கான இத்தகைய செல்வாக்குகளை அருட. சூட்சுமீ அவர்கள் கையாண்டிருக்கிறார். உளவியல் சஞ்சலம் தாண்டி முன்னெடுக்க தெரிவிப்பது ஒருவரின் கல்வி சிறக்க வாழ்வுதான் என்றால்

மனம்

நிழலன் பொன்னையா

நடந்து போன காலங்களுக்காக அழுதீன்றது,
நடக்கப் போதும் காலங்களை கால அருக்கின்றது.
நடந்த சரித்திரங்களால் -
நடக்கப் போதும் சரித்திரங்களை காலம் பயப்படுகின்றது.

அடுத்தவரிடமிருந்து ஆறுதல் சொல்ல முயன்றிருந்து
ஆறா துயரில் மூழ்கும் போது - அந்த
ஆறுதல் தனக்கே தேவை என
ஆதரிக்க மறுக்கிறது.

பிறர் புகழும் போது மகிழ்வின்றது ஆனால்
பிறரை புகழ பின் நிற்கிறது.
பிறர் இகழும் போது கவலைப்படுகிறது - ஆனால்
பிறரை இகழ முன் நின்றுவது

மனம் கொண்டே மானத்தை என மனம் அறிந்தும்
மனம் கொள்ளாக் காட்சிகளின்
மாயைகளில்
மதி மயங்குகின்றது.

மனம் ஒரு குரங்கு - அது
மரம் விட்டு மரம் தாவும்
மந்தி - ஆசைகளை
மயன்றி மாற்றி பாயும் - ஆனால் ஒரு கட்டத்தில்
மறத்துப் போய் நிற்கும்.

பயப்படும் வி பந்தில் துணிகின்றது
துளிகின்ற விடயத்தில் பயப்படுகின்றது.
துன்பத்தைக் கண்டு மூண்டுகொண்டிருந்து ஆனால்
துக்கு மேடைக்கு போக துணிகின்றது

நன்மையின் நினைவில் கெடுதலை மறக்கின்றது
செற்றியின் நினைவில் தோல்வியை மறக்கின்றது.
நிஜத்தில் பயத்தில் மொய்யையில் மூழ்கிவிடுவது.

கண்ணீரில் வாழ்க்கை கரைகின்றதே,
காணல் நிராக கண்புகள் ஆகிறதே - என
கையளவு இதயத்தின் ஆசைகளை நிறைவேற்றத்துடிக்கின்றது.

மனம், மனம்,
விளங்க முடியாத, புரியாத புதிர்.

வாழ்வில் எந்தக் கட்டத்தையும் அடைய முன்னெடுத்துச் செல்ல
முற்படுகின்றபோது முகம் கொடுத்தல் மிக முக்கியமானது என்பதை
வாழ்வின் அனுபவங்கள் கட்டும் நடைமுறையாகவுள்ளது.

முகம் கொடுத்து முன்னேறுபவர்களின் அனுபவ முதிர்ச்சியே
ஏனையவர்களுக்கு வழிகாட்டவும் தலைமைத்துவ ஆளுமைப்
பண்பினை வெளிப்படுத்தவும் காரணமாகிறது.

முன்னேற வேண்டும் என பாருக்குத்தான்
ஆவலில்லை? ஆனால் அடிநாடு முன்வெடுக்க
வேண்டிய செயல்களில் ஈடுபடும் போது
ஏற்படும் சிறுதடைகளும் உள் நெருடலாக சலிப்பை,
விரகத்தை, தன்மைப்பிக்கையற்ற தன்மையை,
சந்தேகத்தை ஏற்படுத்துவதால்
அதிலிருந்து ஒதுங்குவதும் கோழியாகி
தப்பிக்க முனைதலும் முகம் கொடுத்து
முன்னெடுத்துச் செல்லமுடியாது
தவிக்கிறார்கள். சிலர் தற்கொலை செய்யவும்
முனைகிறார்கள். இவற்று அடிகள் மட்டும்
காரணமல்ல. அவற்று வாழ்வின் குறையும், வழிகாட்டலும்,
சிறப்பாயும் முதல் விஷயமாகப்பட்ட தவறான சிந்தனை
தான் என் செயல் வழிவகையாக காரணமாகும்.

"தன்னைத்தானே வென்றவன் தனக்குத்தானே நன்பன்
தன்னைத்தானே அடையவன் தன்மேலுத்தானே பவவன் இல்லாறு
இருவன் தானே தனக்கு பகைவன், தானே தனக்கு தன்பன்
ஆகிறான்" என பகவத்கீதை கூறும்.

எம் சூழல் நமக்கு தவறான வழிகாட்டலை தந்த போதும் எழு
சுயசிந்தனை மூலம் தவறுகளை, தடைகளை இவன் கண்டு வெல்ல
முகம் கொடுக்க, தன்னைத்தானே வழிகாட்டும் மனப்பக்குவம்
நன்மில் வளர்த்தெடுக்க, முன்னெடுத்து தடைதாண்டி செல்லுதலில்
முனைவதுதான் வாழ்வின் வெற்றி தங்கியுள்ளது.

கண்ணியில் முகம்கொடுத்தல்

மானவப்பருவத்தில் பழப்பதற்காக முயலும் போது உதவுவதாக
செயல்படும் பெற்றோர் சில சமயம் முற்றான நினை
கேள்வியில்லாததைத் தாமே மானவனின் மனக்கொப்பில் அழுதி

கொடுப்பதனாலும் ஒப்படைக்காமல் வேலைகளை சீர்தரவேண்டும். அடுத்த விட்டாரோ செய்யும் பொருத்த சிறந்த புள்ளிகளைப் பெற்றிருந்தாலும் மாணவருக்கு எதுவும் முகம் கொடுக்க உத்தர்ப்பம் இல்லாத போதும், தலை உடம் பரிசைமீலே தவறும் போது ஆசிரியர்களை மதிக்கப்படுத்துவதற்கு கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

பரீட்சையில் புள்ளிகள் குறைந்தாலும் எழுத மாசிக்க தெரியாத போதும் சில வகுப்புகளை ஆசிரியர்கள் தடையின்றி வகுப்பெற்றி விட்டுவிடுவார்கள். பின்னர் அவர்களே “சில ஆண்டுக்கு மேல் படிக்கும் எழுத வாசிக்க தெரியாத பிள்ளைகள்” என அறிமுகப்படுத்துவார்கள். இது கூட இன்றைய வகுப்புகளின் முன்னெடுத்தலாக மாற்றான வழிகாட்டலே ஆகும். அரங்கம் அறிவு பலமில்லாததால் உடம் கல்வியில் திண்டாடும் மாணவர்களுக்கு தவறான வழிகாட்டலே தடைகளுக்கு காரணமாகும்.

பாராட்டலில் முகம்கொடு

“வே செய்க்கடியதற்காக இன்னொருவரைத் தொந்துவு செய்பவனே” என்பார் தாமஸ் ஷேப்பர்ஸன். முன்னெடுத்தலுக்கு முகம் கொடுத்தலில் ஏற்படும் சவால்களில் சிறு பெற்றி கண்டாணம், நாம் செய்கிறோம் என்ற திருத்தியை எமக்கு மனிதச்சினைப் தரும்.

எம் குழல், எம் சமூகம் முன்னெடுத்தலையும் கண்டு உங்களுக்கு பாராட்ட உற்சாகப்படுத்த முன்வராத போது அவை உங்களுக்கு சரிப்பைத் தரலாம். ஆனால் மற்றவர் திறமையை, உயர்வை ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பக்குவம் வளர்க்கப்படாத எழுத துறவில் அதனை எழிப்படுத்து ஏமாறுவதைவிட உங்களுக்குத் தீரும் தீயப்பாடால் சவால்களுக்கு முகம் கொடுத்தேன் என உங்களை நீங்களே ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். அதுவே பாராட்டும். பாராட்டுக்களை எதிர்பார்க்கும் மனங்கள் மற்றவர்களையும் பாராட்டி பழக்கப்பட வேண்டும். “மனிதனால் செய்யத்தக்கது, செய்யக்கூடியது எதுவும் உன்னை விடக் கூடியதே என்று நம்பி” என்பார் மார்க்கஸ் அரோஸஸ் என்ற அறிஞர்.

இவ்வகையில் இன்று ஏமாற்றம், விருத்தி நம்பிக்கையின்மைகள் எழுத நாட்டு துறவில் ஏற்பட்ட உள் பெருக்கீடுகள் பலருக்கு தெயுரால் விட்டதால் அதீர்கொள்ளல், ஏமாற்றமடைந்த மனநிலை, சிலர் வாழ்வில் உடம்பிடித்துவை ஏற்படுத்தி சந்தேகத்தால் வாழும் மனிதர்களுக்கு நம்பிக்கை வாழவை கட்டி வளர்ப்பதில் மிக

முக்கியமாக முகம்கொடுத்து முன்னெறும் முடிவாதீர்களே இன்றைய தேவையாகிறது. அது நீங்களாக இருக்க முடியுமா?

சில வழிகாட்டிகள் தங்கள் பொட்டலங்களை தாக்கச்செல்லும் சீடர்களை உருவாக்குபவர்களே தவிர தம்முள்ளே நடந்து செல்லாதவர்களுக்கு மகிழ்வோடு ஏற்க முடியாத தகவல்களே வளர்க்கப்பட்டதால், இன்று முன்னெடுத்தலுக்கு முகம்கொடுக்க வேண்டிய சவால்களும் பலமாகும். இதனை வெல்லும் ஆளுமை வளர எதனையும் எழிப்பொள்ள முன்னெடுத்துச் செல்வதற்குத் துணிவு மிக முக்கிய பண்பாகும்.

தலைமைத்துவம், தன்மையிடுகை முன்னெடுத்தலுக்கு சீறுபராயம் முதல் கற்றுரை முயலவேண்டும். இதனைப்பெற தவறியவர்கள் தம்மை சுய மதிப்பீடு செய்து அழிவிடுந்து விடுபடும் வழிகளை தேடிக்கொள்ளவும் முடியும். அதற்கான பல தளங்களே எமக்கு ஏற்படும் சால்களும் சந்தர்ப்பங்களாகும்.

எதுவும் முடியாத என்னல்லை முயலப்படாதது எதுவோ அதனை முடியாது என்பதாகும். என்னால் முடியாது, என்னல் அந்த தலைமை இல்லை, என்னைவிட மற்றவர்கள் செய்வார், தலைமை ஏற்பார் என எம் ஆற்றல் திறமைகளுக்கு சந்தர்ப்பம் வரும்போது தப்பித்து தவிர்ந்தல் ஒதுங்குதல் கூட, தானே தன்னை தாழ்வு மன உணர்வுக்குள் தள்ளி விடுகிறார். பரம்பரைத் தலைமைகள்கூட இதற்கு தடையாய் இருப்பார்கள். இத்தனை தான் முகம் கொடுத்தல் வாழ்வில் முக்கியமானது.

ஏமாற்றப்பட்ட மன நிலையில் வாழ்வோர் மற்றவர்களையும் ஏமாற்றியே வாழ முற்படுவார்கள். நம்பிக்கையின்மை சந்தேகங்களைக் களைவதில் ஆற்றுப்படுத்தும் நம்பிக்கையுடனும் பணிபாளர்கள் மிக அழிகலாக தேவைப்படும் எழுத நாட்டில் முழுமையான அன்புணர்வுகள் அரிதாக இருப்பதும் பகுதியற்ற பணிபாளர்களும் பயிற்சிகள் மூலம் எதிர்கொள்ளலுக்கு முகம் கொடுக்கும் மனப்பக்குவத்துடன் நம்பிக்கையுடனும் முன்னெடுத்தலை வளர்க்க வேண்டும். வளங்களுக்கும், மனங்களுக்கும் உடம்பக்குவத்தைப் பயின்று பணத்தை மையமாகக் கொள்ளாது மனித மனங்களை மையமாகக் கொண்டு பாமர மக்களிடம் சென்று தேவைப்பற்ற தளங்களைத் தேடிச் செல்ல வேண்டியதும் இன்று காலத்தின் தேவையாகும்.

-ஜோசப் மார்டி

வாலிய வசந்தம்

தூண்பந்து நிலம் தொடர்ந்து செல்
தேய்வீ கிடையாது தம்பி

முயற்சிக்காதவர் என்று சொல்லும் பொழுது "தெய்த முயற்சி கொடுக்க வேண்டும்" என்ற சூன்யம் வருகிறது. உண்மைக்கு, உண்மை நிலைக்கு, பிச்சையைக் கொடுத்த, சவால்களுக்கு நாம் எல்லோரும் முயற்சி கொடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். அதுமட்டுமல்லாமல் இளைப்பாறும் நேரங்கள் உணர்வுக் கொந்தளிப்பிற்கு உடல் மாற்றங்களுக்கு முயற்சி கொடுக்கவேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். உலகத்தின் நேரங்கள் அறிமுகப்படுத்தும் பற்றிற்ற காலம் இது. ஆகவே பரவலற்ற விவாதிக்கக்கொள்ள முடியாமல் அங்கலாய்ப்பீர்கள். ஆனால் இவற்றிற்கு நீங்கள் முயற்சி கொடுக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் ஆளுமை ஒன்றாகவாக இருப்பீர்கள்.

இன்று இளைப்பாறும் முயற்சி செய்கின்றவர்கள் தப்பி ஓட முயற்சிக்கின்றனர். இன்னும் சிலர் சவால்களுக்கு முயற்சி கொடுக்க முடியாமல் மனமுடைந்து போகின்றனர். சிலர் தவறாக முடிவெடுத்து கழிக்கொண்ட பிச்சின்றனர். போரின் விளைவுகள் இளைப்பாறும் உணர்வுக் கொடுக்கக்கூடிய ஏற்படுத்தி இருப்பது உண்மையே ஆனால் இந்த கொடுக்கக்கூடிய உணர்வுக் கொடுக்கக்கூடிய பற்றிற்ற காலம் இது. ஆகவே பரவலற்ற விவாதிக்கக்கொள்ள முடியாமல் அங்கலாய்ப்பீர்கள். ஆனால் இவற்றிற்கு நீங்கள் முயற்சி கொடுக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் ஆளுமை ஒன்றாகவாக இருப்பீர்கள்.

-இளவல்

அடுத்த "நான்" தாங்கி வருவது

தன்னாடக்கம் (SELF CONTROL)

உங்கள் ஆக்கங்கள் எதுவாயினும்
உளவியல் சார்ந்ததாக அமையட்டும்

அன்றை 20.12.2002 க்கு முன்வர்
அஞ்சலிருங்கள்.

நான்

▶▶ இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு
தடவையும்,

▶▶ வருடத்திற்கு ஆறு தடவைகளும்
உங்களிடம் வந்து கொண்டிருக்கின்றேன்.

▶▶ என்னிலே உங்களுக்குத் தேவையான
உளவியற்கருத்துக்கள் குவிந்து கிடக்கின்றன.

என்னுடைய தனிப்பிரதி 20/=

என்னுடைய சிணுஞ்ச்சந்தா...

உள்ளூரில் 150/=
வெளியூரில் 7 U\$

என்னுடைய முகவரி இதுதான்:

“நான்”

டி மசனட் குருமடம்,

கொழும்புத் துறை,

யாழ்ப்பாணம்,

இலங்கை.

TEL. 021-2721

J.S.Printers, Sillalai.